

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

VI. Ex Bernhardo, Abbate primo Coenobii Clarevallensis: qvi floruit anno
Christi MCXXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

EX PETRO DAMIANI. 413
XX. Hic tyrannus mihi *Neroniana*
nâ semper pietate condoluit : qui me
colaphizando demulsit : qui me certè
aquilino, ut ita loquar, ungue palpa-
vit. *Epist. X.*

VI.

Ex

BERNHARDO,

Abbate primo Cœnobii

Clarevallensis :

qui floruit anno Christi
CXCXXX.

I. **S** *Aulus conversus est in Paulum.*
Serm. II. de conv. Pauli.

II. *Deus de Saule, quondam per-*
secutore, fecit Paulum prædicatorem.
Cap. V. ad milites templi.

III. *Magna expectanti ridicu-*
lum producunt murem. Epist. CLIII.

IV. *Non amat veritas angulos,*
Serm. VI. de Ascensione.

V. *Valet ex æquo currere cum Gi-*
gante, dulcedine cum melle contende-
re, le-

re, levitate cum apro, candore cum lilio, claritate cum sole. *Serm. XXVIII. in Cant.*

VI. Hic est, qui manus nostras proprio cingulo adligat, & ut dicitur, baculo nostro nos cædit. *Serm. V. in Quadrages. de Satana, per carnem nostram, se viente.*

VII. Inveteratam rubiginem si tentes abradere: nec summis saltem digitis contingi patientur. *Epist. CLII.*

VIII. Volo proferre plurima in incertum, & esse quasi aërem verberans. *Epist. CLI.*

IX. Vale-facias (valedicas) inveteratæ consuetudini, innatæq; affectioni. Id quidem durum; si tuis adtemperaveris viribus: tale erit, ac si, uno digitorum tuorum, torrentis impetum sistere, aut ipsum denuò coneris Jordanens convertere retrorsum &c. *Serm. LXXXV. in Cantic.*

X. Dulcem buccellam plenis; ut ajunt, buccis admittere. i. e. rem gratam avidissimè accipere. *Epist. CCLXV.*

XI. Oculos campi metuere. i. e.
omnia

omnia timere, &, nullibi securum se esse, existimare. *Epist. XLII.*

XII. Qui hoc facit, quod nemo; (sc. facit) mirantur omnes. *Lib. I. de consid.* Erat frequens Bernardi sententia, in singularitatis amatores.

XIII. Circuire mare & aridam. *Epist. CXXVI.*

XIV. Si juncis fragilibus cedit infirmitas nostra: quomodo telis resisteret? Videtis, quomodo ad nihilum redacti simus. Et, sicut solent mulieres, aut parvuli, pugnantes laudamus alios, pugnare ipsi non possumus. *Sermone de S. Clemente.*

XV. Goliath Goliath gladio perimere. *Serm. de David & Golia. i. e.* Adversarium argumentis propriis convincere.

XVI. Tam hoc necessarium est, quam sol ipse mortalibus. *Lib. III. de Consid.*

XVII. Inter duas, ut dicitur, fellas corrui. *Epist. CXIV. i. e.* Inter duos adjuutores perit: ut à neutro auxilium accipiat.

XVIII. Nescit sanus, quid sentiat æger; aut plenus, quid patiatur jejunos. *Tractat. de gradib. humil. initio.*

XIX. Confixus est, ut dicitur, usque ad cubitos, in limo profundæ improbitatis. *Serm. de quadr. deb. De homine improbisimo.*

XX. Illum audire vellem, qui *calamum lingvæ tingeret in sanguine cordis*: (qui tantum ea loqueretur, quæ sincerus amor loqui jubet) quia tunc vera & veneranda doctrina est; cum, quæ lingua loquitur, conscientia dicat, charitas suggerit. *Opusculo de charitate, cap. I.*

XXI. Sui seculi chimæra. *Epist.*

CCXLIX. In hominem monstrôsâ varietate laborantem, & varios mores induentem.

XXII. Si famelicum hominem apertis faucibus, *inflatu vento buccis haurire aërem*, cernas, quo quasi consulat fami: nonne credas insanire? *Tractatu de diligendo Deo. Vento fami consulere velle, usurpari potest de illis, qui inania quæerunt & adhibent remedia.*

XXIII.

XXIII. Ne unum quidem jota
rescribit. *Serm. I. in Cantic.*

XXIV. Cùm non potuit ingre-
di per ostium; fodit sibi cuniculum ar-
genteo, ut ajunt, sarculo. *Ep. CCXXXIV.*
i. e. donis ad

XXV. Vobis laqueum nectitis,
quo teneamini. *Epist. CXX.*

XXVI. Si quis fregerit nucem:
intus inveniet, quod jucundius est.
Serm. II. Dom. post Epiph.

XXVII. Sine fundamento ædifi-
care. *Lib. II. de Consid.*

XXVIII. Quid amplius requiris?
exhaustus est fons: & tu quæris aquam
in sicco. *Epist. LXXXVII.*

XXIX. Non corpore tantùm, sed
etiam corde, in *Aegyptum* redire, se-
culi hujus oblectamenta sectando.
Serm. II. de resurrect. i. e. Post poeniten-
tiam in magna relabi peccata.

XXX. Illi caput columbæ, cauda
scorpionis est. *Epist. CLVI. i. e. Sancti-*
tatem & simplicitatem primâ fronte
præ se tulit; sed finiit dolis & vafricie.

XXXI. Lanam quærit ovis à ca-
pra.

pra. *Epist. LXXXVI.* i. e. petit aliquid, quo ipse abundat, ab alio pauperiore.

XXXII. Nec verò locum hunc reputes corporalem paradisum voluptatis internæ. *De conversione ad Clericos, cap. XXI.*

XXXIII. Festucam suspicari trabem, & scintillam putare fornacem. *Serm. XXIX. in Cant. i. e. exilia putare grandia.*

XXXIV. Cùm ergo Deo donavero, quicquid sum, quicquid possum: nonne istud sic est; sicut stella ad solem, gutta ad fluvium, lapis ad montem, granum ad acervum? *Sermone de quadruplici debito.* Usurpatur de valdè inæqualibus.

XXXV. Insanissimè tibi, tanquam sanus, exultas; & aliis vanissimè, trabem portans, de festucis insultas. *Apologia ad Gulielmum Abbatem.* Quadratur in eos, qui, graviorib⁹ criminibus irretiti, severissimè, in aliis, arguunt leviora.

XXXVI. Talis est, ut ei, simpliciter dicere, jurare sit. *Epist. XXXVIII.* Usurpatur de fide dignissimo.

XXXVII.

XXXVII. De una filia, duos generos statuisti facere. *Serm. de quadruplici debito.* Usurpatur de illis, qui re unicâ duobus volunt satisfacere.

XXXVIII. Leonem evasimus: sed incidimus in draconem. *Ep. CLXXXIX.* Usurpatur de illis, qui, ex uno periculo magno, in aliud æquè magnum incidunt.

XXXIX. Impetitus sagittis, dimico festucis. *Epist. LXXXI. i. e.* Non possum æqualibus viribus resistere.

XL. Molendinum quærit aquam à furno. *Epist. VIII.* Usurpatur: cum expertus inexpertum consulit, & dives aliquid à paupere petit.

XLI. Multi multa sciunt; & se ipsos nesciunt: alios inspiciunt; & se ipsos deserunt. Deum quærun, per ista exteriora, deserentes sua interiora, quibus interior est Deus. Idcirco ab exterioribus, redeam ad interiora; & ab interioribus, ad superiora adscendam: ut possim cognoscere: unde veniam? aut quò vadam? quid sim? vel unde sim? & ita, per cognitionem mei, valeam

leam

leam pervenire ad cognitionem Dei.
Meditation. devotiss. cap. I.

XLII. Teneamus Deum in memoria; portemus in conscientia; & ubique præsentem veneremur. *Ibidem, cap. I.*

XLIII. Beata anima! apud quam Deus requiem invenit, & in cujus tabernaculo requiescit. *Ibidem, cap. I.*

XLIV. Quadam vi Divinâ fiet, ut cuique sua opera bona, vel mala, in memoriam revocentur, & mentis intuitu, mirâ celeritate, cernantur: ut accuset, vel excuset scientia conscientiam: atque simul & singuli, & omnes judicentur.

Judicium faciet gestorum quisque suorum,

cunctaq; cunctorum cunctis arcana patebunt.

Quod enim nunc confiteri erubescimus; tunc omnibus manifestabitur: & quicquid hîc dissimulando palparamus; totum illic vindex flamma comburet. *Ibidem cap. II.*

XLV. Quantò diutiùs Deus nos
exspe-

expectat, ut emendemus: tantò districtiùs judicabit; si neglexerimus.

Ibid. cap. II.

XLVI. Unde superbit homo? cuius conceptio culpa, nasci poena, mori angustia. *Ibid. cap. III.*

XLVII. Justitia Dei aliud judicare non potest; nisi quod merentur opera nostra. *Ibid. cap. III.*

XLVIII. Bonum & malum, vita & mors, ante nos sunt posita: ut, ad quod voluerimus, manum extendamus. Si tormenta non terrent nos; saltem invitent præmia. *Ibid. cap. III.*

XLIX. Verus poenitens, semper in labore & dolore, dolet de præteritis, laborat pro futuris cavendis. Vera siquidem poenitentia est, sine temporis intermissione de peccatis dolere. Sic plangit commissa, ut non committat plangenda. Irrisor namque est, & non verus poenitens, qui adhuc agit, quod poeniteat. *Ibid. cap. IV.*

L. Adtende diligenter: quantum proficias, vel quantum deficias? qualis sis in moribus? & qualis in adfectibus?
quam

422 SENTENTIÆ,
quàm similis sis Deo? vel quàm dissi-
milis? *Ibid. cap. V.*

LI. Omne tempus, in quo de Deo
non cogitas, hoc te computes perdi-
disse. Omnis siquidem res, aliena est
à nobis: tempus autem tantum no-
strum est. Vaca ergo: & ubique
fueris, tuus esto. *Ibid. cap. VI.*

LII. Quocunque loco consistis
cogitationes tuas iacta in Deum, &
aliquid salutare in animo tuo versa. O-
mnis siquidem locus ad meditandum
congruus est. Totâ ergo facilitate a-
nimum colligens, liberè tecum habi-
ta, & in latitudine cordis tui, deambu-
lans, ibidem cœnaculum grande stra-
tum Christo exhibe. *Ibid. cap. VI.*

LIII. Mens sapientis semper est
apud Deum. *Ibid. cap. VI.*

LIV. Honor Deo summus est,
illum venerari, & imitari. *Ibid. cap. VI.*

LV. Oro quidem ore: sed, mente
foris vagante, orationis fructu privor.
Corpore sum interiùs; sed corde ex-
teriùs: & ideò perdo, quod dico. Pa-
rùm

rùm enim prodest, solâ voce cantare,
sine cordis intentione. *Ibid. cap. VIII.*

LVI. Omnia, quæ ad usum vitæ
accepimus, ad usum culpæ converti-
mus. Quapropter justum est, ut, qui in
cunctis peccavimus, in cunctis feria-
mur. *Ibid. cap. XI.*

LVII. Deus, cui non abscondi-
tur, quicquid illicitum perpetratur, non
quærit vocis lenitatem, sed cordis pu-
ritatem. *Ibid. cap. XI.*

LVIII. Si me non inspicio; nescio
me ipsum; si autem me inspicio; tole-
rare me non possum. Tanta invenio
in me, quæ digna sunt reprehensione,
& confusione: & quantò me subtilius
& sæpius discutio; tantò plures abo-
minationes, in angulis cordis mei, in-
venio. *Ibidem, cap. XII.*

LIX. Peccata mea celare non pos-
sum; quoniam, quocunqve vado, con-
scientia mea mecum est, secum por-
tans, quicquid in ea posui, sive bonum,
sive malum. Servat vivo, restituet de-
functo depositum, quod servandum
accepit. Si malè facis; adest illa: si au-
tem

tem

tem benè facere videor, & inde extol-
lor; adest etiam illa. Adest vivo; se-
quitur mortuum: ubiq; mihi gloria, vel
confusio est inseparabilis; pro qualita-
te depositi. *Ibid. cap. XIII.*

LX. Tu, homo! quem fructum
expectas in mundo? cujus fructus
ruina est; cujus finis mors est. Uti-
nam sciperes, & intelligeres; ac no-
vissima prudenter provideres! *Ibid.*
cap. XVII.

LXI. Quid profunt hæc literæ ad-
monitionis? nisi deleas de libro con-
scientiæ tuæ literas mortis. Quid pro-
funt hæc scripta, lecta & intellecta? ni-
si temetipsum legas, & intelligas. Da
ergo operam internæ lectioni; ut le-
gas, inspicias, & cognoscas te ipsum:
legas; ut diligas Deum; ut pugnes,
& vincas mundum &c.

Ibid. cap. XVII.

F I N I S.

Errata